

РЕШЕНИЕ

№ 364

гр. София, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-3, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Венета Цветкова

при участието на секретаря Румяна Люб. Аврамова
като разгледа докладваното от Венета Цветкова Търговско дело № 20221100900035 по описа за 2022 година

РЕШИ:

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Молителят М.Б. ЕООД, ЕИК: ****твърди, че е кредитор на А. ЕООД, ЕИК: **** има от ответника изискуеми и непогасени парични вземания. Счита, че ответникът е изпаднал в състояние на неплатежоспособност, евентуално - свръхзадълженост.

Ответникът не се ангажира със становище по молбата.

Молителят носи тежест да докаже следните факти и обстоятелства: съществуването на вземанията си към ответника по основание и размер, така както са посочени в молбата по чл.625 от ТЗ, вкл., че те са парични, изискуеми и произтичат от търговска сделка по см. на чл. 286 от ТЗ, от търговската му дейност; че е налице състояние на неплатежоспособност на ответника, изразяващо се в невъзможност на последния да изпълни очертаните в чл. 608 ал. 1 от ТЗ вземания, начална дата на неплатежоспособността на дружеството; че ответникът има достатъчно имущество, с което да могат да се покрият началните разноски по см. на чл. 629б ал. 2 от ТЗ в производството по несъстоятелност, с оглед избягването на хипотезата на чл.632 ал.1 от ТЗ, съответно - състояние на свръхзадълженост.

Ответникът носи тежест да докаже следните факти и обстоятелства: 1/че затрудненията му са временни или 2/че има имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите, тоест, че е в състояние да изпълнява задълженията си, възникнали от търговската му дейност.

На първо място, следва да се посочи, че ответникът като търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2 ТЗ е сред лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност.

На второ място, съдът намира за доказано и обстоятелството, че ищецът е кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по см. на чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ - породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ по следните съображения. Този факт се установява от представените по делото доказателства.

Активната си процесуална легитимация „М.Б.“ ЕООД основава на сключени два договора за аренда между ответника като арендатор и трето лице на земеделска земя, която впоследствие молителят е придобил в собственост. От представените договори за аренда и покупко продажби е видно, че е прехвърлено правото на собственост върху земята, предмет на договорите. Арендодателят, съответно, е бил заместен в арендното правоотношение от новия носител на правото на собственост - М.Б. ЕООД, по силата на императивните норми на чл. 17 от ЗАЗ. Или, в случая, молителят е заместил третото лице по договорите за аренда с ответника по молбата по чл. 625 ТЗ, съответно – през 2015 година /по нотариален акт № 168, рег. № 7492, дело № 537 от 2015 година на нотариус № 516 с район на действие РС – гр. Плевен/ и през 2016 година /по нотариален акт № 39, рег. № 2948, дело № 181 от 2016 година на нотариус № 516 с район на действие РС – гр. Плевен/ и съобразно чл. 17 от ЗАЗ и доколкото договорите са били вписани, имат сила по отношение на приобретателя за целия срок на действие.

Ответникът не доказва да е извършил плащания за стопанските години, посочени от молителя в молбата, поради което предвид наличието на доказателства за тяхното възникване и неплащане на определения падеж, съдът намира за доказана активната му материална легитимация - качеството му на кредитор на ответното дружество, както за главниците по договорите за аренда, така и за лихви за забава върху тях, изчислени от вещото лице на 2082,95 лева.

Вземанията произтичат безспорно от търговска сделка, включително и тези за лихва, които имат акцесорен характер.

Ето защо, молителят притежава срещу ответника изискуеми парични вземания, породени от търговска сделка по смисъла на чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ, поради което притежава активна материалноправна легитимация на кредитор да иска откриване на производство по несъстоятелност спрямо ответника.

Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни основания за откриване на производство по несъстоятелност са следните имуществени състояния на длъжника: неплатежоспособност - общо основание, приложимо спрямо всички видове длъжници и свръхзадълженост - специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ. В конкретния случай молителят са е позовал на наличието и на двете, предвидени в закона основания за откриване на производство по несъстоятелност – неплатежоспособност и свръхзадълженост, като неплатежоспособността съдът приема за предпочитано основание.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане. Според чл. 742 ТЗ, свръхзадълженост е налице, когато имуществото на търговско дружество не е достатъчно да покрие паричните му задължения. Едновременно с това, за наличието на неплатежоспособност/свръхзадълженост, предвид нормата на чл. 631 ТЗ, следва да се установи и че затрудненията на длъжника не са временни или че той не разполага с

имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите и именно това са причините за неизпълнението. След измененията с ДВ, бр. 105/2016 година, законът установява три презумпции за неплатежоспособност – по чл. 608, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 ТЗ. В конкретния случай не са приложими тези по ал. 2 и ал. 4 от ТЗ, но се установява втората презумпция – предполага се, че е неплатежоспособен онзи търговец, който е спрял плащанията, без значение дали по всички или само на част от изискуемите си задължения стига те да са от вида по изчерпателно изброените в чл. 608, ал. 1 ТЗ. Длъжникът е спрял плащанията, както на изискуми парични задължения по търговски сделки /вкл. към молителя/, така и на публични задължения. Презумпцията не е оборена в процеса.

Неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните си парични и други реално ликвидни активи, то е и извън волята на задълженото лице. Тоест, длъжникът следва да установи, че разполага с налични парични средства или непарични активи, които могат в кратък срок да се преобразуват в парични средства /при това на цена, близка до пазарната/, посредством които да покрие своите задължения и което да не доведе до преустановяване на търговската му дейност и засягане интересите на кредитори с още неизискуеми вземания. Релевантните за платежоспособността на длъжника са краткотрайните /текущи/ активи, които се категоризират на материални запаси /суровини и материали, незавършено производство, стоки и готова продукция, предоставени аванси/, краткосрочни вземания /с падеж до 1 година/, краткосрочни инвестиции /акции, облигации, дялове и др. подобни, закупени със спекулативна цел - т.е. за препродажба/ и парични средства /в брой или по банкови сметки/. Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 година/, участват еднократно в производствения процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване на краткосрочните, съответно текущите, задължения при едно действащо предприятие. Същевременно, формалното счетоводно класифициране на даден актив като краткотраен не е достатъчно за годността му да служи за обосноваване на платежоспособността на длъжника /самото осчетоводяване не всякога отразява реалността и счетоводните регистри са частни документи на самия длъжник, който има интерес да включва в тях само изгодни за себе си обстоятелства/. Ето защо, независимо от счетоводното класифициране на даден актив като краткотраен, същият е от значение за платежоспособността на длъжника единствено ако реално съществува и ако е реално ликвиден /събираем/ в кратък срок. Съответно - длъжникът е неплатежоспособен, ако не притежава подобни краткотрайни и реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му изискуеми парични задължения от вида на чл. 608, ал. 1 ТЗ. За да бъде открито производство по несъстоятелност е необходимо, също така, състоянието на неплатежоспособност/съответно – свръхзадълженост/ да е налице към момента на устните състезания по делото. Относно неплатежоспособността, това означава към този момент да се установи че длъжникът не разполага с реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му установени изискуеми парични задължения и затрудненията му да не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ /влошеното финансово състояние на длъжника следва да има траен характер, който се извлича от цялостен финансово-икономически анализ на дейността в продължителен период назад/. Неизпълнението на изискуемите вземания трябва, също така, да е в пряка причинна връзка с влошеното икономическо състояние, както беше посочено.

С оглед на горното, съдът взима предвид заключението на вещото лице по приетата съдебно-счетоводна експертиза относно финансовите показатели на дружеството, изготвено при съобразяване на доказателствата по делото и счетоводните документи и данни, представени от НАП, поради невъзможност за осъществяване контакт с ответника и липсата на възможност за извършване на проверка в счетоводството му. Заключението на вещото

лице е мотивирано и в обхвата на специални знания на вещото лице.

На първо място, показателите за ликвидност са изследвани единствено към 31.12.2017 година /от периода, касаещ поставените задачи/, откогато дружеството не осъществява стопанска дейност, както е констатирано вещото лице. Експертът е посочил, че последният обявен отчет е за 2017 година и за периода 2018 година – 2020 година дружеството е подало декларация за липса на дейност, тоест, не генерира и приходи. Вещото лице е съпоставило периодите за отчетните 2016 година и 2017 година, като в края и на двете години коефициентите за ликвидност са под препоръчителните стойности, както и коефициента за автономност е под референтните стойности. За 2017 година дружеството е с отрицателен финансов резултат или загуба от 66 245,77 лева. Същевременно, задълженията са в размер на 1 324 650,12 лева към НАП /главница и лихви/ и 10 218, 84 лева – задължения по търговски сделки. Липсата на дейност и натрупаните задължения водят, според експерта, до още по-голямо намаляване на стойностите на коефициентите и към датата на изготвяне на заключението вещото лице ги е определило на 0.000.

Действително, вещото лице е констатирано наличие на имущество и вземания в общ размер от 6 555 хил.лева към края на финансовата 2017 година, но е заключило, че понастоящем вземанията са несъбираеми с оглед изминалия период от време, тоест, краткотрайните активи към края на 2021 година са с 80 % обезценени, а дълготрайните материални активи, машини и съоръжения са напълно амортизирани или морално изхабени, а върху част от тях е наложен и забор. Също така, поради липса на стопанска дейност, вещото лице сочи, че инвестираният собствен капитал, привлечените дългосрочни средства престават да носят доходност и да са възвръщаеми.

Тоест, ответното дружество има сериозни затруднения да посреща краткосрочните си задължения с краткотрайните активи в дълъг период от време, като е изпаднало в състояние на трайна зависимост от своите кредитори още към 31.12.2017 година. Преустановява дейност след този период и няма наети по договор служители, не увеличава активи за сметка на увеличаващи се лихвоносни задължения. Следователно, икономическото състояние на ответника се влошава прогресивно от 2018 година и към изготвяне на експертизата и няма данни дружеството да е извършвало, каквито и да е плащания, както и липсата на дейност сочи на необратима тенденция за влошаване на показателите. Притежаваните от стопанския субект недвижими имоти и МПС са обект на наложени възбрани/забор и не реализират доходност. На необратимостта на процеса сочат и помощните коефициенти на финансова автономност и задлъжнялост, които също са под референтните стойности и показват превишаване на задълженията над собствения капитал в дългосрочен план. Тоест, дружеството е декапитализирано и зависимо от кредиторите си.

Спиране на плащанията по аргумент от нормата на чл. 608, ал. 1 от ТЗ, произтичащи от търговска сделка по чл. 608, ал. 1, т. 1 от ТЗ, каквито са вземанията на молителя е израз на обективната невъзможност на ответника да покрие краткосрочните си задължения по търговската сделка. Забавата на длъжника, проявена чрез спиране на плащанията към този кредитор, предполага състояние на неплатежоспособност, съгласно законовата презумпция на чл. 608, ал. 3 от ТЗ. Тежестта да обори тази презумпция се носи от длъжника, който не обори същата.

В заключение, въз основа на събраните по делото доказателства съдът намира, че ответното дружество е в състояние на неплатежоспособност, като това състояние има траен и необратим характер. Ответникът, който носи доказателствената тежест за това, не ангажира в производството по несъстоятелност доказателства, обуславящи извод, че затрудненията му за извършване на плащанията са временни или че разполага с достатъчно имущество за покриване на задълженията си, без опасност за интересите на кредиторите (по аргумент от чл. 631 от ТЗ).

Налице са всички изискуеми от закона предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност.

Следва, съответно, да се определи началната дата на неплатежоспособността. Началната дата е най-ранната, установена по делото дата, към която са налице всички елементи от фактическия състав на неплатежоспособността/свръхзадължеността. Тя се определя според най-ранния падеж на изискуемо непогасено парично задължение, при условие, че към този момент са налице и останалите предпоставки на чл. 608, ал. 1 ТЗ с оглед общото икономическо състояние на длъжника. В случая тази най-ранната дата е 01.01.2018 г., към който момент е установено, както наличието на изискуеми непогасени парични задължения, тоест- спиране на плащанията, така и необратимо влошени стойности, под референтните, на коефициентите за ликвидност /или, настъпила окончателно трайна и обективна невъзможност да се изпълняват задълженията към всички кредитори, а не моментно финансово затруднение/.

При извод за основателност на молбата поради настъпила неплатежоспособност на длъжника, не е налице условие за разглеждане на евентуално наведеното основание – свръхзадълженост.

Както беше посочено, по делото липсват данни за налични активи на търговеца. Според чл. 629б, ал. 4 ТЗ на този етап от производството „налично имущество“ по смисъла на чл. 629б, ал. 1 ТЗ са само наличните парични средства, а не други активи, подлежащи на осребряване, доколкото възможността за предварително осребряване е ограничена с предварителното съгласие на събранието на кредиторите. Отделно, предвид нормите на чл. 193 ДОПК и чл. 43 ЗОЗ налично не може да е и това имущество, което е заповирано по реда на ДОПК или е заложено по реда на ЗОЗ /тъй като изпълнението срещу него не се спира с откриване на производството по несъстоятелност/. В настоящия случай са наложени обезпечителни мерки по ДОПК чрез налагане на заповор върху всички суми по всички банкови сметки, поради което, дори да са налични парични средства, то те не биха могли да бъдат използвани за покриване на началните разноси на производството.

На основание чл. 629б от ТЗ съдът е дал срок на кредиторите да предплатят сума за началните разноси, като им е указал последиците по чл. 632, ал. 1 от ТЗ. Определението е вписано в книгата по чл. 634в от ТЗ, но в определения от съда срок не е предплатена от кредиторите определената сума за покриване на началните разноси, поради което съдът счита, че са налице предпоставките и на чл. 632, ал. 1 от ТЗ.

На молителя следва да се присъдят сторените разноси.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, Софийски градски съд

Р Е Ш И

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на А. ЕООД, ЕИК: **** и **ОПРЕДЕЛЯ** началната й дата - 01.01.2018 година.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на длъжника А. ЕООД, ЕИК: ****.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ А. ЕООД, ЕИК: ****.

НАЛАГА обща възбрана и заповор върху имуществото на А. ЕООД, ЕИК: ****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на А. ЕООД, ЕИК: ****.

СПИРА производството по несъстоятелност на А. ЕООД, ЕИК: ****.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 621 ТЗ, А. ЕООД, ЕИК: **** да заплати на М.Б. ЕООД, ЕИК: **** сума в размер на 1330 лв., представляваща направени разноси по делото.

УКАЗВА на кредиторите, че в случай, че в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено при условията на чл. 632, ал. 2 ТЗ, същото ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на длъжника.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд - София в седмодневен срок от вписването му в Търговския регистър.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване на решението в Търговския регистър, на основание чл. 622 и чл. 624 от ТЗ вр. с чл. 14 от ЗТР.

Решението да се впише в Книгата по чл. 634в от ТЗ, която се води при СГС, ТО.

Съдия при Софийски градски съд: _____